

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/195/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117219800
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1117219800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: L. M.I., D.. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, N., o zaplataenie 3 420,52 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Csp/51/2017-67 zo dňa 14. septembra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplataenie 3.420,52 € s príslušenstvom titulom nepovoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 a § 451 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 497, § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 710 a § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 132 ods. 1 a 2 C.s.p.. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 15.6.2006 zmluvu o zriadení osobného účtu V. s frekvenciou výpisov: ročne, spôsob doručovania výpisov : poštou. Zmluva obsahovala okrem iného návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty s denným limitom 16,60 € (500,- Sk) a zriadenie služby I.-N. k účtu žalovaného. Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb obsahuje v čl. I bod 4 návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Sporové strany sa však na poskytovaní tejto služby nedohodli. Majiteľ účtu (žalovaný) podpisom zmluvy prehlásil, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať. Predložené Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj ako „VOP“), účinné od 1.6.2006, v čl. III bod 16 ustanovujú: „Banka je oprávnená nezrealizovať vyššie uvedené transakcie (hotovostné výbery, platby na základe príkazov na úhradu do tuzemska v slovenských korunách, platby na základe príkazov na úhradu zahraničia) nad sumy a za podmienok, ktoré sú zverejnené v obchodných priestoroch banky, resp. do sumy dohodnutej medzi bankou a klientom písomne“. Podľa čl. III bod 18 VOP: „Banka vykonáva všetky operácie na účte do výšky voľných (disponibilných) peňažných prostriedkov.“ Podľa čl. III bod 23 citovaných VOP: „Ak účet/vkladná knižka dosiahne debetný (záporný) zostatok, príp. sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prekročenie v lehote uvedenej vo výzve, ktorú banka písomne zašle klientovi. Takéto porušenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ťarchu pohľadávky klienta voči banke.“ Podľa čl. III bod 36 VOP: „Banka je oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie

zmluvy, s okamžitou možnosťou zrušenia účtu/vkladnej knižky, ak (okrem iného) klient nevysporiadal na účte nepovolené prečerpanie do 20 dní od jeho vzniku. Z predloženého výpisu žalovaného č. 01/2015 mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalovaný mal ku dňa 31.12.2014 na svojom účte záporný zostatok vo výške 1.575,92 €. Zo zvyšných výpisov (XX-XX/XXXX, XX-XX/XXXX, XX-XX/XXXX) vyplýva, že k zostatku za predchádzajúci mesiac boli zúčtované úroky, mesačné poplatky za vedenie účtu, oznámenie o nevykonanej platbe (poplatok za nezrealizovanú platbu). Z posledného výpisu X/XXXX vyplývalo, že dňa 20.6.2017 malo dôjsť k „Prevedeniu dlhu klienta“ vo výške 3 420,52 €.

1.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v žalobe v podstate ani len riadne netvrdil všetky rozhodujúce skutočnosti (skutkové okolnosti), ktoré by konkrétne a komplexne odôvodňovali uplatnený nárok. Ustanovenie § 132 ods. 2 C.s.p. jednoznačne kladie žalobcovi povinnosť opísať všetky rozhodujúce skutočnosti v priamo žalobe. Žaloba má však skôr len rámcovú (formulárovú) podobu s uvedením požadovanej výšky údajného dlhu bez uvedenia všetkých nevyhnutných (rozhodujúcich) skutočností tak, aby bolo jasné o čom a na akom základe má súd rozhodnúť (a to už vo vzťahu k tzv. istine - kde absentujú výslovné a zrozumiteľné tvrdenia o poskytnutí peňažných prostriedkov v určitej výške a záväzku na ich vrátenie s určitým a zrozumiteľným vymedzením spôsobu tohto vrátenia). Z predloženej zmluvy vyplýva, že žalovaný nemal záujem o poskytnutie služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, keďže táto zmluva formuláravo obsahovala návrh na uzatvorenie tejto služby a on svoju vôľu prejavil označením možnosti „NIE“. Žalobca tvrdil, že došlo k nepovolenému prečerpaniu peňažných prostriedkov na účte žalovaného, nijakým spôsobom však nepreukázal, ako k tomuto nepovolenému prečerpaniu došlo. Zo zmluvy nevyplýva, že by poskytnutá platobná karta bola kreditná, čiže by bolo možné čerpať peňažné prostriedky nad rámec tých, ktoré sa na účte nachádzajú. Banka v zmysle čl. III bod 16 nezrealizuje transakcie, ktoré nie sú pokryté finančnými prostriedkami na účte klienta, len pre prípad, že by na takomto postupe bola s klientom písomne dohodnutá. To v konaní preukázané nebolo. Ako listinný dôkaz predložil žalobca výpisy z účtu žalovaného. Z ich obsahu je zrejmé, že počiatočný záporný zostatok na účte, ktorý žalobca deklaruje výpisom č. XX/XXXX, bol prenesený z predchádzajúceho mesiaca vo výške 1 575,92 €. Z ostatných výpisov vyplýva, že žalovaná istina tak pozostáva z vyššie uvedenej sumy a úrokov a poplatkov za vedenie účtu. Žalobca vo svojich obchodných podmienkach uvádza nedovolené prečerpanie na účte ako závažné porušenie zmluvy, ktoré v prípade, ak k vyrovnaní nedôjde zo strany klienta do 20 dní od jeho vzniku, sankcionuje možnosťou okamžitého odstúpenia od zmluvy a okamžitou možnosťou zrušenia účtu. Súd z predložených dôkazov však nemal preukázané, kedy k nepovolenému prečerpaniu na účte žalovaného došlo. Ak by súd mal vychádzať z domnienky (čo mu však v rámci súdneho konania neprináleží), že k tomuto nepovolenému prečerpaniu došlo v mesiaci december 2014, potom nie je zrejmé, prečo žalobca nepostupoval v zmysle ním vydaných všeobecných obchodných podmienok a nevyzval žalovaného písomnou výzvou na vyrovnanie záporného zostatku (čl. III bod 23) - táto skutočnosť nebola súdu preukázaná, resp. prečo neodstúpil od zmluvy už v mesiaci január 2015.

1.3. V sporovom konaní, s rovnocenným postavením sporových strán, osobitne v prípadoch ex offo kontroly nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (nakoľko v prejednávanej veci jednoznačne ide o spotrebiteľskú zmluvu) v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov, nemožno nekriticky akceptovať a vychádzať iba z jednostranných (nepreskúmateľných) vyčíslení sporovej strany (dodávateľa) bez posúdenia práva. Z tvrdených a preukazovaných skutočností musí právo vyplývať. V návrhovom konaní je povinnosťou a zodpovednosťou žalobcu tvrdiť všetky také skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali (bremeno tvrdenia), súd nie je povinný ani oprávnený vyhľadávať za žalobcu rozhodujúce skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali, tieto len posudzuje (vychádza z tvrdeného a zisteného skutkového stavu), a preto v prípade, že z tvrdených skutočností právo nevyplýva, nemožno mu priznať súdnu ochranu a nárok žalobcu z takejto žaloby musí byť zamietnutý. V danom prípade zo žaloby vyplýva len to, že žalobca mal bez právneho dôvodu (§ 710 Obchodného zákonníka) vykonať z účtu žalovaného v jeho prospech platby, aj keď žalovaný na to nemal potrebné peňažné prostriedky (nepovolený debet), a mohol by tak mať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutočnosti kedy, v akej výške došlo k plneniu za žalovaného, či žalovaná suma predstavuje skutočné plnenie alebo sú v nej obsiahnuté aj rôzne poplatky a úroky účtované žalovanému, žalobca súdu nepreukázal. Vzhľadom na uvedené mal prvoinštančný súd za to, že žalobca bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neuniesol.

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu. Vytkol súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie považoval žalobu za neúplnú, mal žalobcu vyzvať na jej doplnenie alebo opravu v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p.. V prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie/opravu takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady konania v § 129 C.s.p. uvedeným postupom. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesné vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv.

2.1. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co 33/2017-53 zo dňa 27.6.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že ak žaloba neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie, ide o vadu žaloby a je povinnosťou súdu pokúsiť sa postupom podľa § 129 ods. 1 C.s.p. o jej opravu alebo doplnenie. Súd je preto povinný podľa § 129 ods. 1, 2 C.s.p. poučiť stranu sporu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu, ako má uvedené nedostatky odstrániť. Ak strana sporu v stanovenej lehote nedostatky žaloby odstráni, žaloba sa považuje za perfektnú a súd ju môže meritórne prejednať. Ak k odstráneniu väd nedôjde a žaloba má naďalej také nedostatky, ktoré súdu bránia vec meritórne prejednať a rozhodnúť, je povinnosťou súdu také podanie odmietnuť. Je nutné odlišovať tzv. základné skutočnosti (skutočností slúžiacie k individualizácii, nezameniteľnosti nároku, pri ich nedostatku je namieste postupovať podľa § 129 ods. 1, 2 C.s.p.) a skutočnosti, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce (nie sú nutné k identifikácii nároku, ich výsledok ale ovplyvňuje výsledok sporu, pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak zamietnutie žaloby). V danom prípade možno konštatovať, že žaloba má také vady, čo do nedostatočného uvedenia základných skutkových okolností, pre ktoré súd nemohol meritórne prejednať a rozhodnúť, ale zakladali povinnosť súdu postupovať postupom v zmysle § 129 ods. 1, 2 C.s.p., teda vyzvať žalobcu kvalifikovaných spôsobom na odstránenie väd žaloby. Žalobca tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017 zo dňa 18.1.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku mal ju vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p., resp. § 43 ods. 1 O. s. p. za účinnosti O. s. p. Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia pritom vyplýva, že v prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie takéhoto podania.

2.2. Vzhľadom na vyššie uvedenú časť odvolania žalobca svoju argumentáciu doplnil tak, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi ustanoveniami Zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníkom poplatkov. Suma 3 420,52 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného počas trvania nepovoleného prečerpania. Rozpis jednotlivých transakcií žalobca zahrnul do odvolania. Poplatky boli uvedené v sadzobníku poplatkov a boli účtované v zmysle čl. VI. bod 4 Zmluvy. Sadzba úroku 28 % ročne bola platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zatvorenia účtu) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18). Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Žalobca mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách bola splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto bolo zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Ohľadne nároku na úrok 28 % ročne žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.3.2018.

3. Žalovaný nevyužil svoje právo a k odvolaniu žalobcu sa v stanovenej lehote nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle §379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože

súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.), pričom námietky žalobcu nepovažoval za dôvodné.

6. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

7. Podľa § 132 ods. 2 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný dňa 15.6.2006 uzavreli zmluvu, na základe ktorej žalobca ako banka viedol žalovanému ako klientovi bežný účet. Na účte žalovaného malo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu vo výške 3.420,02 €, ktoré žalovaný nevyrovnal.

9. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v posudzovanej veci neunesol bremeno tvrdenia, nakoľko z ním uvedeného opisu rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe nemožno vyvodiť dôvodnosť jeho nároku. V súvislosti so samotným obsahom pojmu bremeno tvrdenia možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010, podľa ktorého okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu).

10. Je procesnou povinnosťou strán sporu niesť bremeno tvrdenia a naň nadväzujúce bremeno dôkazu. Porušenie tejto povinnosti nezakladá procesný nárok strany na to, aby ju súd vyzval na jej splnenie a inštruoval ju v tomto smere. Následkom porušenia tejto povinnosti je strata sporu.

11. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co 33/2017-53 zo dňa 27.6.2017, odvolací súd sa s jeho obsahom v zásade stotožňuje v tom rozsahu, pokiaľ Krajský súd v Žiline v podstate skonštatoval, že rozlišuje medzi tzv. základnými skutočnosťami nutnými k identifikácii nároku, v prípade absencie ktorých je súd povinný žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu žaloby (§ 129 ods. 1 a 2 C.s.p.) a v prípade nesplnenia tejto povinnosti je súd povinný žalobu odmietnuť (§ 129 ods. 3 C.s.p.) a ďalšími tzv. skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce, pri ktorých absencii neprichádza do úvahy odmietnutie ale zamietnutie žaloby. Odvolací súd sa však nestotožňuje v predmetným rozsudkom Krajského súdu v Žiline v plnej miere, ako je vysvetlené ďalej v tomto rozsudku. Z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017 zo dňa 18.1.2018, na ktoré sa tiež odvolal žalobca, možno vyvodiť iba všeobecný záver o povinnosti súdu vyzvať žalobcu na doplnenie podania v prípade jeho neúplnosti, ktorý je však nedostačujúci pre rozhodnutie v tomto spore.

12. V posudzovanej veci nešlo v žalobe o úplnú absenciu opisu rozhodujúcich skutočností, kedy by súd mal povinnosť vyzvať žalobcu na ich prosté doplnenie podľa § 129 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca opis rozhodujúcich skutočností vo svojej žalobe uviedol, ale tento nebol dostatočný na podloženie (unesenie bremena tvrdenia) ním uplatneného nároku. Zo žaloby bolo zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah, ktorého predmetom bolo vedenie bežného účtu pre žalovaného, ako aj to že v súvislosti s vedením daného bežného účtu malo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu v určitej sume. Zo žaloby však už konkrétnejšie nevyplývalo, z čoho nepovolené prečerpanie vyplývalo, resp. spôsob a právny dôvod jeho vzniku, a teda nebolo z nej možné vyvodiť danosť a správnosť žalobcom uplatneného nároku. Nebol to prípad, kedy by z opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe vôbec nebolo možné identifikovať predmet sporu. Tvrdenia žalobcu „len“ svojou kvalitou nepostačovali na úspech žalobcu

v spore, nakoľko ani po preukázaní žalobcom riadne tvrdených skutočností (najmä uzavretie zmluvy a teda existencia právneho vzťahu medzi stranami sporu) nebolo možné bez ďalšieho považovať za preukázaný nárok žalobcu na zaplatenie konkrétnej peňažnej sumy. Bez toho, aby žalobca uviedol ďalšie tvrdenia, ktorých pravdivosť by mohla byť predmetom dokazovania, teda nebolo možné žalobe vyhovieť, pričom súd v zásade nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na preukázanie tvrdení strán sporu, ktoré vôbec neboli prednesené.

13. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie ho mal v tomto prípade vyzvať na odstránenie väd podania podľa § 129 ods. 1 a 2 C.s.p., nakoľko v danom prípade nešlo o vadu žaloby. Účelom povinnosti súdu vyzývať strany sporu na opravu a doplnenie väd podania je odstránenie formálnych nedostatkov podania. Neunesenie bremena tvrdenia nepredstavuje formálny nedostatok náležitosti (vadu) žaloby ako právneho úkonu. Je totiž rozdiel medzi neunesením bremena tvrdenia a absenciou opísania rozhodujúcich skutočností v žalobe. Hoci unesenie bremena tvrdenia je možné spravidla uvedením opisu rozhodujúcich skutočností v príslušnom podaní (pokiaľ k tomu nedôjde ústne na pojednávaní), rozhodne nemožno každé uvedenie rozhodujúcich skutočností považovať za unesenie bremena tvrdenia. Povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti má formálny charakter; oproti tomu povinnosť uniesť bremeno tvrdenia má charakter materiálny, jej splnenie sa posudzuje pri meritórnom rozhodovaní, nie pri posudzovaní splnenia náležitostí žaloby ako právneho úkonu. Súd nesmie strany sporu inštruovať, aké tvrdenia majú v konaní z hľadiska hmotného práva produkovať, aby dosiahli úspech v spore. Ako už bolo uvedené, v žalobe v tomto prípade nešlo o absenciu opísania rozhodujúcich skutočností, ale o ich obsahovú nedostatočnosť. Ak by súd v takejto situácii žalobcu vyzval na doplnenie konkrétnych skutkových tvrdení, porušil by zásadu rovnosti strán sporu vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 C.s.p. a prekročil by rozsah svojej manudukčnej povinnosti stanovený § 160 ods. 1 C.s.p..

14. Pokiaľ žalobca bližšie konkretizoval svoje tvrdenia v odvolaní, na túto jeho procesnú aktivitu treba hľadieť ako na uplatnenie novôt v odvolacom konaní. Z ich obsahu je zrejmé, že nejde o žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by žalobca nemohol bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/ C.s.p.), netýkajú sa zjavne ani procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a tzv. iných väd konania (§ 366 písm. a/, b/ a c/ C.s.p.). Z tohto dôvodu nebola splnená žiadna podmienka prelamujúca zákonnú koncentráciu konania vyplývajúcu z § 154 C.s.p. a tieto žalobcom uplatnené prostriedky procesného útoku nemožno v konaní pripustiť.

15. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).